

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ : สู่การพัฒนาคอนอย่างเต็มศักยภาพ.

ผมเชื่อว่าการศึกษาของไทยในสภาพปัจจุบันจะนำประเทศสู่หายนะ เพราะจะสร้างคนที่ “โง่และไร้เหตุผล” ทั้งชาติ ผมยิ่งศึกษาหลักการศึกษาของประเทศต่างๆ ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดี ก็ยิ่งเสียดาย ที่สภาพของระบบการศึกษาไทยเป็นเช่นนี้ เสียดายศักยภาพของเด็กและเยาวชนไทย ที่ได้รับการศึกษาใน รูปแบบผิดๆ ทำให้ขาดโอกาสได้รับการพัฒนาสมองอย่างครบถ้วนสมดุลและที่ร้ายยิ่งกว่านั้น สังคมส่วนรวม ยังร่วมกันกระตุ้นสมองส่วนชั่วร้าย แทนที่จะร่วมกันกระตุ้นสมองส่วนที่รับผิดชอบรอบคอบ

เราไม่ควรตระหนกว่า สังคมในปัจจุบันกระตุ้นเลือดชั่วของคน มากกว่ากระตุ้นเลือดดี ซึ่งจะมีผลร้ายต่อสังคม และความสงบสุขของทุกคนร่วมกันในระยะยาว และที่สำคัญที่สุด บันทอนอนาคตของเยาวชน

ไม่ทราบว่าคุณคิดอย่างนี้ผิดหรือถูก

ระบบและวิธีการจัดการศึกษาต้องเป็นไปตามความเป็นจริงในสังคม ต้องฝึกฝนเด็กและเยาวชน ให้มีทักษะในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมแห่งความเป็นจริง ไม่ปฏิเสธความเป็นจริงในสังคม ทักษะนั้นเรียกว่า “ทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑” ซึ่งเป็นทักษะที่ซับซ้อนมาก

ความรู้ด้าน ศาสตร์แห่งสมอง (Neuroscience) บอกเราว่า การศึกษาคือการฝึกสมองนั่นเอง ผลของการศึกษาจะจารึกไว้ในสมอง ในรูปของระบบเครือข่ายใยประสาท และในรูปของการพัฒนาสมองส่วนที่ถูกกระตุ้น หากกระตุ้นอย่างถูกวิธี สมองอันวิเศษของมนุษย์ก็จะให้คุณแก่เจ้าของ และแก่สังคมส่วนรวมเป็นอันมาก อย่างมหัศจรรย์ และในทางตรงกันข้าม หากกระตุ้นผิด หลงกระตุ้นสมองแห่งความชั่วร้าย บุคคลนั้นก็จะเป็นคนร้าย ก่อโทษทั้งต่อชีวิตตนเอง และแก่สังคม

ผมเชื่อว่า เวลานี้การศึกษาไทยกำลังกระตุ้นสมองส่วนชั่วร้ายอย่างได้ผล และกระตุ้นสมองส่วนดี แบบไร้ผล เพราะว่าสมองส่วนชั่วร้ายไม่ซับซ้อนมาก กระตุ้นง่าย แต่สมองส่วนดีมีความซับซ้อนมาก กระตุ้นยากหากทำไม่เป็น แต่ถ้าทำเป็นก็ไม่ใช่ของยาก การกระตุ้นสมองส่วนดีนี้เอง ที่เรียกว่าการศึกษาที่แท้จริง และในปัจจุบันต้องกระตุ้นด้วยเป้าหมายให้เกิดทักษะ (ทำได้ ทำจนเป็นนิสัย ทำอย่างรู้คุณค่า) ไม่ใช่เรียนแบบจำ เอามาตอบข้อสอบได้ อย่างที่วงการการศึกษาไทยใช้กันอยู่

หนังสือ [ทักษะแห่งอนาคตใหม่ การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ ๒๑](#) และ [วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ ๒๑](#)

บอกเราว่าที่วงการการศึกษาไทยพร่ำบอกอุดมการณ์การศึกษา ด้วยถ้อยคำใดๆ นั้น เป็นการบอกเป้าหมาย แต่ไม่บอกวิธีการที่ถูกต้อง และที่ทำก็เป็นวิธีการที่เก่าล้าสมัย ผู้เรียนจะไม่ได้ฝึกฝนทักษะสำหรับ การดำรงชีวิตในโลกยุคใหม่

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ : สู่การพัฒนาคนอย่างเต็มศักยภาพ.

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

- แก้ไขล่าสุด วันอังคารที่ 05 มกราคม 2016 เวลา 21:52 น.

การศึกษาที่ถูกต้องสำหรับศตวรรษใหม่ ต้องเรียนให้บรรลุทักษะ คือทำได้ ต้องเรียนเลยจากรู้วิชา ไปสู่ทักษะในการใช้วิชาเพื่อการดำรงชีวิตในโลกแห่งความเป็นจริง การเรียนจึงต้องเน้นเรียนโดยลงมือทำ หรือการฝึกฝนนั่นเอง และคนเราต้องฝึกฝนทักษะต่างๆ ที่จำเป็นตลอดชีวิต

วิจารณ์ พานิช

๗ มี.ค. ๕๕:

คัดลอกจาก <https://www.gotoknow.org/posts/483240>